

щасна страна пжтищата кжм паденията са тжй достжлни и прималиви. Скромн в живота, скромно е и литературното наследство, което ни остави пржснато из списанията през последните 10 — 15 години. Дринов е поет в чиито песни се е отлепа мжката на ранните есени. Мжката на разочарованата младост. В тия песни има много задушевност и маланхоична нежност, изпети с една простота — ясна като вжздуха, когато капят пжрвите листа на рано ослазелите акации.

Особено место в неговото творчество, заемат, детските му песни — тия малки пеперуди — леки, подвижни, одухотворени, най-хубавите в градината на детската ни поезия. Само той може да се доближи до детската душа, да вижда и да чува, да мисли и да чувствува с нейната чистота и наивност, защото всичката оная поезия с която се пжлнят детските ни списания, па и читанки, с досадно и прознично стихоплетство. Само истинския поет може да сжздаде песни, които да доставят пжлна наслада не само на децата, но и на вжзрастните. А Ст. Дринов бе истинскй поет, който разбираше детската душа, умееше да и говори, както умее да и говори и един друг само от нашите поети — Елин-Пелин.

Ст. Дринов се е родил в гр. Панагюрище през 1884 година от бедно семейство. Той е племенник на нашия пржчуг историк Марин Дринов. Пжрвоначалното си образование е добил в родния си град, средното е завжршил в Пловдив, а висшето — в София. Малко време е учителствувал вжв Вратца и София. Занимавал се е с вестникарство, а в последно време беше чиновник в Народната библиотека. Участвувал е като прост войник вжв войната, от дето придобитата болест го заведе в гроба. Умре в голема бедност и остави на волята на жестоката сждба жена с две хубави деца.

Ето от последните му работи:

I.

ЖАЛБА

Денжт е мжтен и печален
 Денжт е кобно потжмнел
 И стон болезнено страдален
 С нескрити горести дозел
 Отеква горестно Всемиржт:
 Деца, деца сега умираат
 И, може би, в несметни брой —
 И ти си там, о сине мой!